

II Księga Kronik

Rozdział 33

1. W chwili objęcia rządów Manasses miał dwanaście lat, a panował pięćdziesiąt pięć lat w Jerozolimie. 2. Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich - na modłę ohydnych grzechów tych ludów, które Pan wypędził przed Izraelitami. 3. Na powrót odbudował wyżyny, które zniszczył jego ojciec, Ezechiasz. Wznosił ołtarze Baalom i porobił aszery. Oddawał pokłon całemu wojsku niebieskiemu i służył mu. 4. Zbudował również ołtarze w domu Pańskim, o którym Pan powiedział: W Jeruzalem pozostanie imię moje na zawsze. 5. Zbudował ołtarze całemu wojsku niebieskiemu na obydwu dziedzińcach domu Pańskiego. 6. On to przeprowadził synów swoich przez ogień w Dolinie Synów Hinnoma, uprawiał wróżbiarstwo, czary i magię, ustanowił zaklinaczy i wieszczków. Mnóstwo zła uczynił w oczach Pana, tak iż pobudził Go do gniewu. 7. I posąg rzeźbiony, który kazał wykonać, postawił w domu Bożym, o którym Bóg powiedział do Dawida i do syna jego, Salomona: W świątyni tej i w Jeruzalem, które wybrałem ze wszystkich pokoleń Izraela, umieszczam moje imię na wieki. 8. I już nie dopuszczę, by noga Izraelitów ustąpiła z tej ziemi, którą dałem ich przodkom, o ile tylko będą przestrzegali tego wszystkiego, co im przykazałem w zakresie całego Prawa, postanowień i nakazów danych za pośrednictwem Mojżesza. 9. Manasses zwiódł Judę i mieszkańców Jerozolimy, tak iż czynili większe zło aniżeli narody pogańskie, które Pan wytracił przed Izraelitami. 10. Napominał Pan Manassesa i jego lud, ale nie nakłonili ucha. 11. Wtedy Pan sprowadził przeciw nim dowódców wojsk króla asyryjskiego, którzy pochwycili Manassesa na haki, zakuli w podwójny łańcuch spiżowy i uprowadzili do Babilonu. 12. W ucisku przebłągał on Pana, Boga swego, i upokorzył się bardzo przed Bogiem swych przodków. 13. Prosił Go, a On go wysłuchał. Usłyszał jego prośbę i pozwolił mu wrócić do Jerozolimy, do jego królestwa. I tak Manasses zrozumiał, że tylko sam Pan jest Bogiem. 14. Wybudował potem mur zewnętrzny Miasta Dawidowego, na zachód od Gichonu, w dolinie aż do wejścia do Bramy Rybnej i naokoło Ofelu, następnie bardzo go podwyższył. Ustanowił też dowódców wojskowych we wszystkich miastach warownych Judy. 15. Usunął cudzych bogów i ów posąg z domu Pańskiego oraz wszystkie ołtarze, które wybudował na górze domu Pańskiego i w Jerozolimie. Wyrzucił je poza miasto. 16. Odbudowawszy ołtarz Pański, złożył na nim ofiary biesiadne oraz dziękczynne, a mieszkańcom Judy przykazał, aby służyli Panu, Bogu Izraela. 17. Lud jednak nadal składał ofiary na wyżynach, lecz tylko dla Pana, Boga swego. 18. A pozostałe dzieje Manassesa, jego modlitwa do Boga oraz słowa "widzących", którzy mówili do niego w imię Pana, Boga Izraela, są opisane w Kronikach Królów Izraela. 19. Jego zaś modlitwa i jej wysłuchanie, wszystkie jego grzechy i występki, miejsca, na których ustanowił wyżyny, ustawił aszery i posągi przed swym upokorzeniem, zapisane zostały w Kronikach Chozaja. 20. Spoczął wreszcie Manasses ze swymi przodkami i pochowano go w jego domu. Syn jego, Amon, został w jego miejsce królem. 21. W chwili objęcia rządów Amon miał dwadzieścia dwa lata,

a panował dwa lata w Jerozolimie. **22.** Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich, tak jak ojciec jego, Manasses. Amon składał ofiary wszystkim bożkom, które kazał sporządzić jego ojciec, Manasses, i służył im. **23.** Ale się nie upokorzył wobec Pana, jak się upokorzył jego ojciec, Manasses, wręcz przeciwnie, zwiększył jeszcze winę. **24.** Słudzy jego uknuli spisek przeciw niemu i zabili go w jego pałacu. **25.** Lecz ludność kraju wytraciła wszystkich, którzy spiskowali przeciw królowi Amonowi, a w jego miejsce ludność kraju ustanowiła królem jego syna, Jozjasza.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.